

BEOGRAD JE MOJE MORE

ARETÉ
IZDAVAČKA KUĆA

Za izdavača
Nina Gugleta

Glavna i odgovorna urednica
Nina Gugleta

Izvršna urednica
Ana Jovanović

Lektura i korektura
Aleksandra Dunderski

Dizajn korica
Anja Banješević

Fotografije
Marina Bugarčić

Štamparija
Artprint, Novi Sad

Tiraž
1000 primeraka

Izdavač
Areté, Beograd, 2022

2. izdanje

Copyright © Arete, 2022

BEOGRAD JE MOJE MORE

Marina Bugarčić

DANAS MI SE IDE NA MORE

Danas mi se ide na more.
Verovatno će mi se i sutra ići.
U subotu ću shvatiti
da mi se išlo iz
sopstvene kože
ali
ima još do subote.
Do subote te možda
zagrlim još jednom
pa shvatim da
si
ti
moje more.

MIRIS LIPE NA VRAČARU

Ovaj vikend je trajao minut.

Petak je trajao minut.

Subota, nedelja, ponedeljak, utorak, sreda, četvrtak, petak pa onda opet subota pa opet minut možda bude i dva minuta pa opet idemo nedelja ponedeljak utorak sreda četvrtak petak pa subota onda nedelja možda bude tri minuta.

7

Minut po minut.

Onda će biti minut po minut do jednog sata.

Pa minut po minut do jednog sata, pa sat po sat do možda pola dana.

Pa minut po minut do jednog sata pa sat po sat do pola dana pa pola dana po pola dana do možda jednog celog dana ali za početak prvo da prođe minut.

Pa onda...

Ti imaš prave reči, ja do pola verujem u te prave reči i tako ti možeš da pričaš i obećavaš, ja da slušam i klimam glavom. Onda će možda biti toliko pravih reči da će reči postati samo reči i ja možda poverujem u sve što kažeš.

Priče valjda tako nastaju.

ZAMIŠLJENI RAZGOVORI

8

Ti ne postojiš
i ovo su zamišljeni razgovori
Kažeš kako nisi tu
ali se nadaš da neću sanjati gluposti.
Kažeš kako zapravo nikad nisi tu.
To je istina.
Pitaš kako ću drugačije znati
da li sam te stvarno volela
ako jednom ne počnem da te mrzim.
Kako ću shvatiti jednom,
omiljene stvari mi više neće biti omiljene.
Zaključuješ kako ja volim fotografiju
ali sad nemam potreban filter
da bih je obojila,
ali da ja i tako ne volim boje.

I GRA

Igram se sama sa sobom neke nove igre.
Kad ne mogu da se setim
odem negde gde nikog ne poznajem
i onda tako posmatram ljude
Kako žure,
Kako se raduju,
Kako se oslanjaju na stubove dok čekaju,
Kako uleću i izleću iz trola na Terazijama,
Kako čitaju novine u izlozima kafića u Njegoševoj,
Kako ćute,
Kako biraju cveće na Kaleniću,
Kako kako kako kako kako
I onda se setim pa se nasmejem.
Nasmejem se i tim ljudima koje vidim jer oni ni u prolazu
nisu ti.

JUN

10 Bio je jun.
Pa ponovo jun.
Onda je opet došao jun. Godinama je tako.
Ljudi su drugi, ali je jun isti.
U junu Beograd postane mali.
U junu Beograd počne da guši.
U junu se zatvaraju krugovi.
U junu poludim pa odlučim da bežim kad dođe jul.
U junu nema opuštanja.
U junu dođu lude priče.
Jun je kao komarac koji ti pokupi malo krvi i živaca i ne
dozvoli ti da zaspiš celu noć.
Onda malo poludiš
pa u tom ludilu i okružen drugim ljudima počneš da se
smeješ sam sa sobom.